

Siir.
mj-rek.
8.4.98/MNi

tallennettu
Markus Pelin
d 4.6.1999
Jaana Peltola

Uukuniemi Papinniemi

Arkeologinen koekaivaus historiallisen ajan kirkon- ja asuinpaikalla

1.7 - 5.7. 1996

Ville Laakso

Turun yliopisto
arkeologian osasto

Uukuniemi, Papinniemi

Koekaivaus historiallisen ajan kirkon- ja asuinpaikalla 1.7. - 5.7. 1996

Kunta: Uukuniemi

Kylä: Uukuniemi

Tila: 3:64 Pankkolanmäki

Omistajat: Melanen Heikki ja Kaukola Pirkko, 59730 Uukuniemi

Peruskarttalehti: 4124 12 Lentteenselkä; painovuosi 1975, päällepainatus 1987

Peruskarttakoordinaatit kaivausalueen keskeltä:

X = 6854 68

Y = 4498 86

Z = 90-95 (N60)

Kaivausjohtaja: fil.yo Ville Laakso

Kaivaustyövoima: Outi ja Olavi Ahokas, Ensio Fihlman, Tähtitalvikki Järvinen, Leena Lehtinen, Eeva-Riitta Majoinen, Elina Riipinen, Jouni Taivainen, Markku Ylönen sekä lyhyempiä aikoja myös muita vapaaehtoisia.

Vuoden 1996 kaivauslöydöt: KM 96076:1-36

Kertomuksen alkuperäiskappale: Turun yliopisto, arkeologian osaston arkisto

Kertomukseen liittyvät diapositiivit: Turun yliopisto, arkeologian osaston arkisto, diat nro 276:1-31, ks. liite 1.

Kertomukseen liittyvät mustavalkonegatiivit: Turun yliopisto, arkeologian osaston arkisto, neg. nrot 21789-21837, ks. liite 2.

Kertomukseen liittyvät alkuperäiset kartat: Yleiskartta 1:250

Kartta koekaistan 1. tasosta 1:20

Kartta koekaistan 2. tasosta 1:20

Kartta koekaistan 3. tasosta 1:20

Koeruutujen tasokartat 1:20

Profiilikartat 1:20

Aikaisemmat tutkimukset: tark. Markus Hiekkänen 1993: *Uukuniemen Papinniemen Kirkkokallion alueen kirkolliset ja asutusjäännökset. Kertomus virkamatkasta 14.10.1993*. Museovirasto, rakennushistorian osaston arkisto (Hiekkänen 1994).

kaiv. Leena Lehtinen 1995: *Uukuniemi Papinniemi. Koekaivaus historiallisen ajan kirkon- ja asuinpaikalla 3.7. - 8.7.1995*. Museovirasto, rakennushistorian osaston arkisto (Lehtinen 1996).

Aikaisemmat löydöt: KM 88086:1-14; mm. pronssiristin kappaleita, nauvoja, kangasfragmentti, veitsenterä, pronssipadan jalan katkelma, lyijykuula, saranarauta, ikkunalasin palasia, keramiikkaa.

KM Rahakammio 89006:1-10; kymmenen ruotsalaista ja venäläistä rahaa 1500-1700-luvuilta.

KM 93085:1-19; mm. saranarauta, punnus, kantasormus, mahdollinen riipusikonin katkelma, panssarinuolenkärki, saapasrautoja, nauvoja, veitsiä, kirkonkellon kieli, lukko, pronssinappi, ongenkoukku, riipusikoni, kaksi lehmän- tai vuohenkelloa, pronssiastian katkelma, rautapadan katkelma.

KM Rahakammio 93092; noin tuhannen rahan kätkö 1650-luvulta.

KM Rahakammio 93093; kymmenkunta kolikkoa 1700-1800-luvun vaihteesta.

Kansallismuseon kokoelmiin 23.12.1993 toimitetut löydöt; mm. solki, kaksi kantasormusta, veitsiä, keramiikkaa, avaimen katkelma, atraimen terä, riipuskrusifiksin katkelma.

KM 96004:1-28; mm. keramiikkaa, lasia, nauvoja, mahdollinen jääkenkä, venäläinen kolikko.

Sisälllys:

1. Papinniemi tutkimuskohteena	5
2. Kaivausalueet ja mittaukset	6
3. Kaivaustekniikka ja dokumentointi	7
4. Kaivaushavainnot	7
4.1. Koekaista	7
4.2. Koeruudut	8
5. Yhteenveto kaivauksen tuloksista	10

Liitteet: Liite 1: luettelo diakuvista

Liite 2: luettelo mustavalkonegatiiveista

Liite 3: yleiskartta 1:250

Liite 4: kartta koekaistan 1. tasosta 1:20

Liite 5: kartta koekaistan 2. tasosta 1:20

Liite 6: kartta koekaistan 3. tasosta 1:20

Liite 7: koeruutujen tasokartat 1:20

Liite 8: profiilikartat 1:20

Liite 9: kopio löytöluettelosta

Liite 10: keramiikan esiintyminen vuosien 1995-96 kaivausalueilla

1. Papinniemi tutkimuskohteena

Turun yliopiston arkeologian oppiaine jatkoi heinäkuussa 1996 Uukuniemen Papinniemellä arkologista tutkimusta, joka oli aloitettu edellisenä kesänä FK Leena Lehtisen johdolla. Viikon mittaisen koekaivauksen kohteena oli Papinniemen Kirkkokallion juurella sijaitseva historiallisen ajan asutusalue.

Jo ennen arkeologisia kaivauksia saadut lukuisat esinelöydöt ja vahva kansanperinne viittaavat siihen, että Papinniemellä on sijainnut ortodoksinen kirkko, siihen liittynyt kalmisto sekä asuinpaikka. Koska asutukseen viittaavia löytöjä on runsaasti ja niitä on saatu laajalta alueelta, on paikalla oletettu olleen kokonaisen ortodoksikylän. Papinniemen muinaisjäännöskokonaisuus on alustavasti ajoitettu 1400 - 1700 -luville (Hiekkänen 1994).

Papinniemen muinaisjäännösalueella ei ole ollut asutusta enää vuosisatoihin. Alueen autioituminen liittyykin todennäköisesti historiallisista lähteistä tunnettuun ortodoksien joukko-muuttoon Karjalasta Venäjälle 1600-luvulla. Ensimmäiset tiedot Papinniemen muinaisjäännöksistä saatiin talteen jo vuoden 1882 muinaisjäännösinventoinnissa, mutta sen jälkeen paikka vaipui lähes unohduksiin sadaksi vuodeksi. Vuonna 1986 harrastaja-arkeologi Olavi Ahokas teki alueelta metallinilmaisimella muutamia merkittäviä esinelöytöjä ja kesällä 1993 hän löysi paikalta raha-aarteen, joka käsitti tuhat ruotsinvallan aikaista kuparirahaa sekä muutamia hopeakolikoita. Aarre oli kätkeyty 1650-luvulla (Hiekkänen 1994:9-20 ja liite 4).

Papinniemen ennen kaivauksia tehdyt esinelöydöt käsittävät myös mm. kuusi kiloa painavan kirkonkellon kielen, kaulassa kannetun pyhäinkuvan, papin ristin katkelman, rahoja, sormuksia, solkia, veitsiä ja kalastusvälineitä. Yksityiskohtaiset perustiedot muinaisjäännösalueesta selviävät Markus Hiekkasen vuonna 1994 laatimasta tarkastuskertomuksesta, jonka alkuperäiskappaletta säilytetään Museoviraston rakennushistorian osaston arkistossa (Hiekkänen 1994).

Arkeologiset kaivaukset paikalla aloitettiin heinäkuussa 1995 Leena Lehtisen johtamalla viikon mittaisella koekaivauksella. Vuoden 1995 tutkimuksen löydöt olivat pääasiassa keramiikkaa, mutta myös nauvoja, pieniä metalliesineitä ja venäläinen kopeekan kolikko saatiin Kansallismuseon kokoelmiin (Lehtinen 1996:2-3 ja liite 12).

Vuoden 1996 koekaivauksen tavoitteena oli jatkaa Papinnimen muinaisjäännöskokonaisuuden rakenteen ja laajuuden selvittämistä. Ensisijaiseksi tutkimuskohteeksi valittiin asuinpaikka, oletettu autiokylä, jonka sijaintia pyrittiin selvittämään. Kaivaus järjestettiin leiri-muotoisena ja kaivajina toimivat tutkimuksesta kiinnostuneet vapaaehtoiset. Piirtäjänä toimi arkeologian opiskelija Tähtitalvikki Järvinen, valokuvauksesta huolehtivat Tähtitalvikki Järvinen, arkeologian opiskelija Jouni Taivainen sekä kaivausjohtaja. FK Leena Lehtiseltä saatiin apua erityisesti kaivauksen valmistelussa. Työntekijöitä kaivauksella oli kerrallaan keskimäärin vajaat kymmenen.

Vuoden 1996 kaivauksen rahoittivat Ortodoksinen kirkollishallitus, Uukuniemen kunta, Museovirasto ja Uukuniemi-seura. Vapaaehtoisvoimin toteutetun tutkimuksen kulut olivat kaikkiaan noin 8000 markkaa. Korvaamatonta apua käytännön järjestelyissä saatiin Uukuniemen luterilaiselta seurakunnalta sekä Uukuniemen partiolippukunta Raja-karhuilta.

Kaivausten aikana keskiviikkona 3.7. järjestettiin tiedotustilaisuus, johon osallistuivat myös dosentti Markus Hiekkänen Museovirastosta sekä Uukuniemen kunnanjohtaja Ilpo Joras-

maa. Papinniemen arkeologinen tutkimus sai tänäkin kesänä runsaasti myönteistä julkisuutta.

Kaivauksia valvoi Turun yliopiston suomalaisen ja vertailevan arkeologian professori Jussi-Pekka Taavitsainen.

2. Kaivausalueet ja mittaukset

Kesällä 1996 laajennettiin edellisen vuoden tutkimusaluetta itään, pohjoisessa Kirkkokalliolta alkavalle ja etelään jatkuvalla, parikymmentä metriä leveälle terassimaiselle tasanteelle. Terassin poikki kaivettiin kahdeksan metriä pitkä koekaista, joka oli saman suuntainen kuin vuoden 1995 koekaista.

Tutkimusalueet kiinnitettiin vuoden 1995 kaivauksissa luotuun koordinaatistoon, jossa X-akseli kasvaa luoteeseen ja Y-akseli koilliseen. Uusi koekaista sijoittui koordinaatistossa kohtaan $X = 479,5-480,5$ ja $Y = 148-156$.

Uuden koekaistan ja vuoden 1995 kaivausalueen välille kaivettiin viisi 1×1 m:n kokoista koeruutua, joiden tarkoituksena oli selvittää, jäikö kaivausalueiden välillä olleelle alueelle maanalaisia rakenteita. Lisäksi koeruuduilla pyrittiin selvittämään terassin reunassa olleen kiveyksen luonnetta.

Kaivausten aikana Olavi Ahokas kertoi löytäneensä kesällä 1992 kaivausalueen tuntumasta metallinilmaisimella pronssisen riipusikonin, jonka hän oli kuitenkin laittanut takaisin alkuperäiselle löytöpaikalleen. Löytö päätettiin tutkia kaivausten yhteydessä. Ikoni paikallistettiin uudestaan metallinilmaisimella ja paikalle sijoitettiin 1×1 m:n laajuinen koeruutu (536,5/121). Samalla Papinniemellä saatiin ensimmäinen mahdollisuus dokumentoida arkeologisella kaivauksella merkittävä kirkollinen esinelöytö.

Kaivausalueiden lopulliseen sijoittumiseen vaikuttivat alueen runsas puusto ja paikoittainen kivisyys. Koeruutujen sijainti koordinaatistossa määritettiin länsikulmaan sijoitetun paalun mukaan. Kaikkiaan koekaivauksella tutkittiin vuonna 1996 14 neliömetrin ala ja tutkimuksen avulla saatiin yleiskuva yhteensä noin 600 neliömetrin laajuisesta alueesta.

Kaivauksen kuluessa siirrettiin absoluuttinen korkeuslukema kaivauksella käytetylle korkeuskiintopisteelle. Vaaitus suoritettiin Pyhäjärven pinnasta, jonka korkeus mittauspäivänä 1.7.1996 oli Pohjois-Karjalan sähkö oy:ltä saadun ilmoituksen mukaan 79,56 metriä mpy. Kaivaukselle valitun kiintopisteen absoluuttiseksi korkeudeksi mitattiin 92,31 metriä mpy. Korkeuskiintopiste sijaitsi puolimetrinen, harmaan maakiven korkeimmalla pinnalla kaivauskoordinaatiston kohdassa $X = 482,5$ ja $Y = 146,5$. Kaivauksella käytettiin myös kahta apukiintopistettä, mutta tähän raporttiin ja tasokarttoihin merkityt korkeusluvut on laskettu vastaamaan korkeuksia edellä mainitulle kiintopisteelle. Vaaituskoneen taakselukema kyseiselle kiintopisteelle oli koko kaivauksen ajan 087.

Samassa yhteydessä siirrettiin korkeus myös vuoden 1995 kaivauksen kiintopisteelle, jonka absoluuttiseksi korkeudeksi saatiin 94,07 metriä mpy (ks. Lehtinen 1996:5).

Kaivauksen aikana mitattiin myös kahden ennen kaivaustutkimuksia tehdyn merkittävän löydön, kirkonkellon kielen (KM 93085:5c) ja raha-aarteen (KM rahakammio 93092) tarkat löytöpaikat. Olavi Ahokas osoitti maastossa ne kohdat, joista hän oli löydöt tehnyt, ja paikat

mitattiin kaivauskoordinaatistoon. Kirkonkellon kielen sijainti koordinaatistossa on $X = 548,5$ ja $Y = 127,5$ sekä raha-aarteen $X = 543,5$ ja $Y = 126$. Kohteet merkittiin myös kaivauksen yleiskartalle (liite 3).

Näiden kesällä 1993 tekemiensä löytöjen sijainnin Olavi Ahokas kertoi muistavansa tarkalleen. Hänen osoittamansa paikat vastaavat hyvin myös löytöpaikoista aikaisemmin tehtyjä karttoja ja sanallisia kuvauksia (Hiekkanen 1994:15-16 ja liitteet 3-4), joten löytöjen tarkkaa sijoittamista koordinaatistoon voi pitää luotettavana. Ahokkaan mukaan molemmat löydöt vaikuttivat selvästi tarkoituksellisesti kätketyiltä.

Kaivauksen kartoitustöissä otettiin huomioon, että Museovirasto jatkaa muinaisjäännösalueen yleiskartoitusta. Syksyllä 1996 käytiin myös keskustelua maanomistaja Heikki Melasen ja Museoviraston kanssa Papinniemen muinaisjäännösalueen mahdollisista ympäristöhoitotoimenpiteistä.

3. Kaivaustekniikka ja dokumentointi

Koekaista tutkittiin tasokaivauksena. Turpeen poistamisen jälkeen saatiin esille 1. taso, joka dokumentoitiin. Sen jälkeen kaivettiin 10 cm:n paksuinen 1. kerros, jonka alapuolelta saatiin esille 2. taso. Kaikkiaan näin kaivettiin ja dokumentoitiin osasta koekaistaa kaksi ja osasta kolme kerrosta. Kaista kaivettiin koillispuolelta alinta kerrosta lukuunottamatta kokonaan lastalla ja kaikki maa seulottiin.

Koeruudut tutkittiin samalla tasokaivaustekniikalla, mutta ne kaivettiin pääasiassa lapiolla. Myös kaikki ruutujen maa seulottiin. Riipusikonin löytöpaikalle sijoitettu koeruutu 536,5/121 tutkittiin kokonaan lastalla ja maa seulottiin.

Koekaistasta piirrettiin kolme ylintä tasoa. Viimeiseksi kaivauspäiväksi osuneen rankkasateen vuoksi osittain kaivettua 4:tta tasoa ei voitu piirtämällä dokumentoida. Kaivausten aikana runsaat sateet häiritsivät muutenkin piirtämistä ja valokuvausta.

Koeruuduista piirrettiin ne tasot, joissa katsottiin näkyvän oleellista informaatiota. Riipusikonin löytöruudusta 536,5/121 piirrettiin järjestelmällisesti kolme ylintä tasoa. Piirrosdokumentaatiota pyrittiin täydentämään runsaalla valokuvauksella.

Kaivauksen päätyttyä kaivausalueet luotiin umpeen. Koekaistan ja koeruutujen puiset kulmapaalut jätettiin sijoilleen.

4. Kaivaushavainnot

4.1. Koekaista

Koekaista sijaitsi terassimaisella tasanteella, jonka kasvillisuus koostui nuorista kuusista ja lehtipuista. Aluskasvillisuus paikalla oli niukkaa, lähinnä mustikanvarpuja.

Koekaistassa todettiin melko ohuen turvekerroksen alla noin 15-20 cm:n syvyydelle asti ruskeaa hiekkaa, jossa oli jatkuvasti havaittavissa pieniä hiilenmuruja. Löydöt näyttivät

keskittyvän tähän maakerrokseen. Sen alla tuli esiin vaalea, kellertävä hiekka, joka oli vähälöytöinen.

Koekaistan lounaispäässä näkyi jo toisessa kerroksessa runsaasti kiviä, joista osa oli miehennostannaisia suurempia. Kun samalla tuli esiin selvästikin koskematon pohjahiekka, on kiveystä pidettävä luontaisena. Mahdollisesti se liittyy terassin reunan selkeään, myös maan pinnalle havaittavissa olevaan kiveykseen.

Koekaistan koillisissä havaittiin 20-35 cm:n syvyydessä kolme pyöreähköä, punertavaa värjäytymää, jotka saattavat olla ihmisen toiminnan aiheuttamia. Värjäytymistä ei kuitenkaan tehty löytöjä, joten kyse voi olla myös luonnon aiheuttamasta ilmiöstä. Koekaistan kolme koillisinta ruutua (479,5-480,5/153-156) kaivettiin 4. tasoon asti eli 10 cm syvemmälle kuin lounaispää. Syvemmälle kaivettuun koillispäähän tehtiin lopuksi vielä muutamia lapionpistoja, jotka varmistivat, että koskematon pohjahiekka oli sielläkin jo saavutettu.

Koekaistan pinnassa ilmennyt, hiilenmuruja sisältänyt ruskean hiekan kerros todettiin 15-25 cm:n paksuisena myös koeruuduissa. Kerros vaikutti sekoittuneelta ja alustavasti sen voi tulkita ehkä myöhäisenkin kaskiviljelyn aiheuttamaksi muokkauskerrokseksi, jossa myös esinelöydöt ovat jonkin verran liikkuneet paikoiltaan.

4.2. Koeruudut

Ruutu 480/138

Ruutu sijaitsi terassin reunassa, koilliseen selvästi viettävässä kivikkoisessa rinteessä. Kasvillisuus paikalla koostui eri-ikäisistä kuusista, aluskasvillisuutta ei ollut juuri lainkaan. Ruudun pinnan korkeusluku kulmapaalun kohdalla oli 097.

Ruudun kohdalla ollut runsas, eri kokoisista kivistä koostunut kivikko oli selvästi luontainen, mahdollisesti muinainen ranta. Kivikko jatkui ruudun tuntumassa terassin reunana pohjoiseen ja etelään. Ihmisen toiminnasta ei havaittu merkkejä, mutta vielä 2. kerroksessa oli hiiltä melko runsaasti, enemmän kuin muissa ruuduissa. Löytöinä saatiin saviastian pala ja palanutta savea. Ruutu kaivettiin 40 cm:n syvyyteen ja pohjaan tehtiin vielä lapionpisto.

Ruutu 480/128

Ruutu sijaitsi loivasti itään viettävässä rinteessä, jossa kasvillisuutena oli lehtipuita, nuoria kuusia ja mäntyjä. Aluskasvillisuus oli niukkaa, lähinnä mustikkaa. Korkeusluku kulmapaalulle oli 044.

Tämäkin ruutu oli melko kivinen, varsinkin 2. kerroksessa erikokoisia murikoita oli runsaasti. Vaalea, koskemattoman näköinen hiekka tuli paikoin vastaan jo n. 25 cm:n syvyydessä. Ruutu kaivettiin 40 cm:n syvyyteen, minkä jälkeen pohjaan tehtiin vielä pisto lapiolla. Rakenteita ei havaittu, mutta löytöinä tuli neljä palaa keramiikkaa.

Ruutu 486/148

Ruutu sijaitsi loivasti itään viettävässä rinteessä, jossa kasvillisuus muodostui nuorista lehtipuista ja kuusista ja aluskasvillisuus oli niukkaa. Ruudun lounaiskulmassa oli iso kolmio-mainen kivi, jota ei poistettu. Korkeusluku kulmapaalulle oli 108.

Ensimmäinen kerros oli ruskeaa, kivetöntä hiekkaa, jossa oli jonkin verran hiiltä. Syvemmällä kiviä oli runsaasti ja toisessa tasossa tuli näkyviin säännöllisen näköinen kiveys, jonka vuoksi taso piirrettiin. Seuraavan tason perusteella tämäkin kiveys vaikutti kuitenkin luonnolliselta. Löytöinä tuli yksi saviastianpala ja murunen palanutta savea. Ruutu kaivettiin noin 45 cm:n syvyyteen ja pohjaan tehtiin vielä lapionpisto.

Ruutu 496/148

Ruutu sijaitsi itään loivasti viettävässä rinteessä, jossa kasvoi lehtipuita ja nuoria kuusia, aluskasvillisuutena saniaisia ja mustikkaa. Ruudun etelänurkassa oli iso kivi, jota ei poistettu. Korkeusluku kulmapaalulle oli 072.

Pintaosa oli ruskeaa hiekkaa ja syvemmällä erottui keskellä ruutua selvä, mutta rajoiltaan epämääräinen tumma värjäytymä, jonka vuoksi ruudusta piirrettiin neljästä tasosta kartat (liite 7). Samanlaista värjäytymää oli näkyvissä myös ruudun kaakkoisseinämässä, mistä otettiin maanäyte. Keskellä ruutua värjäytymä jatkui aina noin 55 cm:n syvyyteen ja ruutu kaivettiinkin muita syvemmäksi, noin 65 cm:iin saakka. Löytöjä ei tullut.

Ruutu 496/137

Ruutu kaivettiin loivasti itään viettävään rinteeseen, kahden suuren maakiven viereen. Ympäristössä kasvoi lehtipuita ja nuoria mäntyjä, aluskasvillisuus oli niukkaa ja koostui lähinnä mustikasta. Korkeusluku kulmapaalulle oli -001.

Ruudussa oli runsaasti erikokoisia kiviä, joista kahta suurinta ei nostettu paikaltaan. Hiilen muruja löytyi sieltä täältä aina 30 cm:n syvyyteen asti. Vaalea, koskemattoman näköinen hiekka alkoi paikoin jo 25 cm:n syvyydessä. Löytöinä otettiin talteen vain mustaa kuonamaista ainetta. Kuoppa kaivettiin 40 cm:iin ja pohjalle tehtiin vielä lapionpisto.

Ruutu 536,5/121

Ruutu sijoitettiin muista koeruuduista poikkeavaan paikkaan Olavi Ahokkaan tekemän metallinilmäsinhavainnon perusteella. Ruutu sijaitsi lounaaseen loivasti viettävässä rinteessä ja sen ympäristössä kasvoi enimmäkseen nuoria mäntyjä. Aluskasvillisuus oli niukkaa, lähinnä sammalta. Korkeusluku kulmapaalulle oli -167.

Pinnassa oli noin 15 cm:n syvyydelle asti ruskeaa hiekkaa ja varsinkin 1. kerroksessa ilmeni itänurkassa runsaasti hiiltä. Samalla kohdalla itäkulmassa erottui ruskean hiekan alta 2. kerroksesta alaspäin selvä, pyöreähkö tumma värjäytymä, jossa oli runsaasti pieniä hiilenmuruja. Värjäytymän alaraja oli noin 25 cm:n syvyydessä ja siitä otettiin maanäyte. Kyseessä saattaa olla jonkinlainen hiiltyneen paalun sija, mutta mahdollinen on myös palaneen puun juuri tms. luonnollinen muodostuma.

Ruudun pohjoiskulmassa ollut n. 75 cm pitkä, 40 cm leveä ja 25 cm paksu kivi poistettiin kaivamisen edettyä toiseen kerrokseen. Kiven alla ei ollut turvetta, mutta sen sijaan jonkin verran hiiltä, joten se on saattanut olla liikkeessä alkuperäiseltä paikaltaan. Riipusikoni sijaitsi aivan kiven kyljessä, sen lounaispuolella, välittömästi turpeen alla. Jo ikonin löytyessä vuonna 1992 oli löytäjän vaikutelma, ettei kyseessä ollut kätkö tai muutenkaan tiettyyn paikkaan asetettu esine. Vuoden 1996 kaivaushavainnot tukivat tätä vaikutelmaa: ikonin löytöpaikka vaikutti sattumanvaraiselta, eikä merkkejä sen liittymisestä mihinkään kiinteään rakenteeseen ollut havaittavissa. Esimerkiksi hautaa ei paikalla ole ollut.

Riipusikoni saattaa kuitenkin olla peräisin kalmistosta, jossa se on alun perin voinut olla esimerkiksi hautamuistomerkkiin kiinnitettynä, mutta joutunut jostain syystä pois alkuperäiseltä paikaltaan. Ikonin löytöpaikka on todennäköiseltä kirkonpaikalta noin 70 metriä etelälounaaseen.

Riipusikonin lisäksi ruudusta löytyi vain hieman palanutta savea. Ruutu kaivettiin 4. tasoon asti ja pohjaan tehtiin lopuksi lapionpisto.

5. Yhteenveto kaivauksen tuloksista

Kesällä 1996 tutkittiin Papinniemen muinaisjäännösalueella pienimuotoisella arkeologisella koekaivauksella 14 neliömetrin ala. Löytöjä saatiin kaikkiaan 34 alanimeroa, joista suurin osa on lasittamatonta keramiikkaa.

Kaivauksen löydöt vahvistavat kuvaa, jonka mukaan alueella on ollut asutusta keskiajalla ja uuden ajan alussa. Rakennusten jäännöksiksi tulkittavia rakenteita ei kaivetuista koeruuduksista tai koekaistasta todettu, mutta varsinkin kaistasta tehdyt suhteellisen runsaat keramiikkalöydöt tukevat olettamusta, että rakennuksiakin on lähistöllä ollut.

Alueen myöhempi käyttö kaskiviljelyksessä on nähtävästi aiheuttanut maaperän ylimmän kerroksen sekoittumista ja löytöjen hajaantumista. Koekaistassa sekä kahdessa koeruudussa todettiin maaperässä kuitenkin selvästi poikkeuksellisia värjäytymiä, joista ainakin osa saattaa olla merkkejä ihmisen toiminnasta. Näiden ilmiöiden tarkempaa luonnetta ei kuitenkaan voi selvittää ilman jatko-kaivauksia. Koekaivaustekniikasta johtuen on myös mahdollista, että koeruutujen väliin on jäänyt melko laajojakin rakenteita, joita ei ole kyetty havaitsemaan.

Merkittävin kaivauksissa talteen saatu esinelöytö oli pronssinen riipusikoni. Löytö sopii erinomaisesti Papinniemen muinaisjäännösalueesta tähän mennessä muodostuneeseen kuvaan: kyseessä on leimallisesti ortodoksinen muinaisjäännöskokonaisuus.

Riipusikonin löytöpaikalle tehdystä koeruudusta voitiin havaita, ettei kirkkoon todennäköisesti liittynyt kalmisto ulotu löytöpaikalle. Kalmistoa onkin todennäköisesti etsittävä ylempää rinteestä, lähempää oletettua kirkonpaikkaa.

Kaikkiaan koekaivauksessa saatiin löytöjä runsaammin kuin kesän 1995 tutkimuksessa, vaikka tutkittu ala oli nyt selvästi pienempi. Suhteessa runsaslöytöisiin oli terassimaiselle tasanteelle kaivettu koekaista (ks. liite 10). Kyseinen terassi vaikuttaa muutenkin luonteelta rakennusten sijoituspaikalta, joten tulevissa tutkimuksissa kannattaisi asutuksen jäännöksiä etsiä tältä alueelta. Tutkimusaluetta kannattaisi laajentaa lähinnä koekaistasta etelään.

Vuoden 1996 koekaistaa olisi hyvä jatkaa koilliseen terassin alareunaan saakka. Näin tulisivat todennäköisesti selvitettyiksi myös koekaistan koillispäästä löytyneet värjäytymät, joiden luonne jäi kesällä 1996 epäselväksi. Koeruutujen avulla olisi todettava myös todennäköisen kalmiston sijainti.

Kaikkiaan on vuosina 1995-96 Papinniellä tutkittu arkeologisin kaivauksin 45 neliömetrin ala. Koekaivausten avulla on voitu muodostaa yleiskuva yhteensä noin 2600 neliömetrin laajuisesta alueesta. Papinniemen löytöaineistosta on näissä tutkimuksissa saatu alustava käsitys, mutta laajasta muinaisjäännösalueesta on voitu hahmottaa vasta pieni osa. Tutkimus on ollut koeluontoista, eikä kaivaus vielä ole ulottunut runsaslöytöisimmiksi oletetuille alueille. Kokonaisuuden ehdottomasti arvokkain osa, Kirkkokallion todennäköinen kirkonpaikka, odottaa sekin vielä tutkimistaan.

Kaivauksia Papinniellä tulisi ehdottomasti jatkaa ja tutkimusten mittakaavaa mahdollisuuksien mukaan laajentaa.

Turussa 28.1.1997

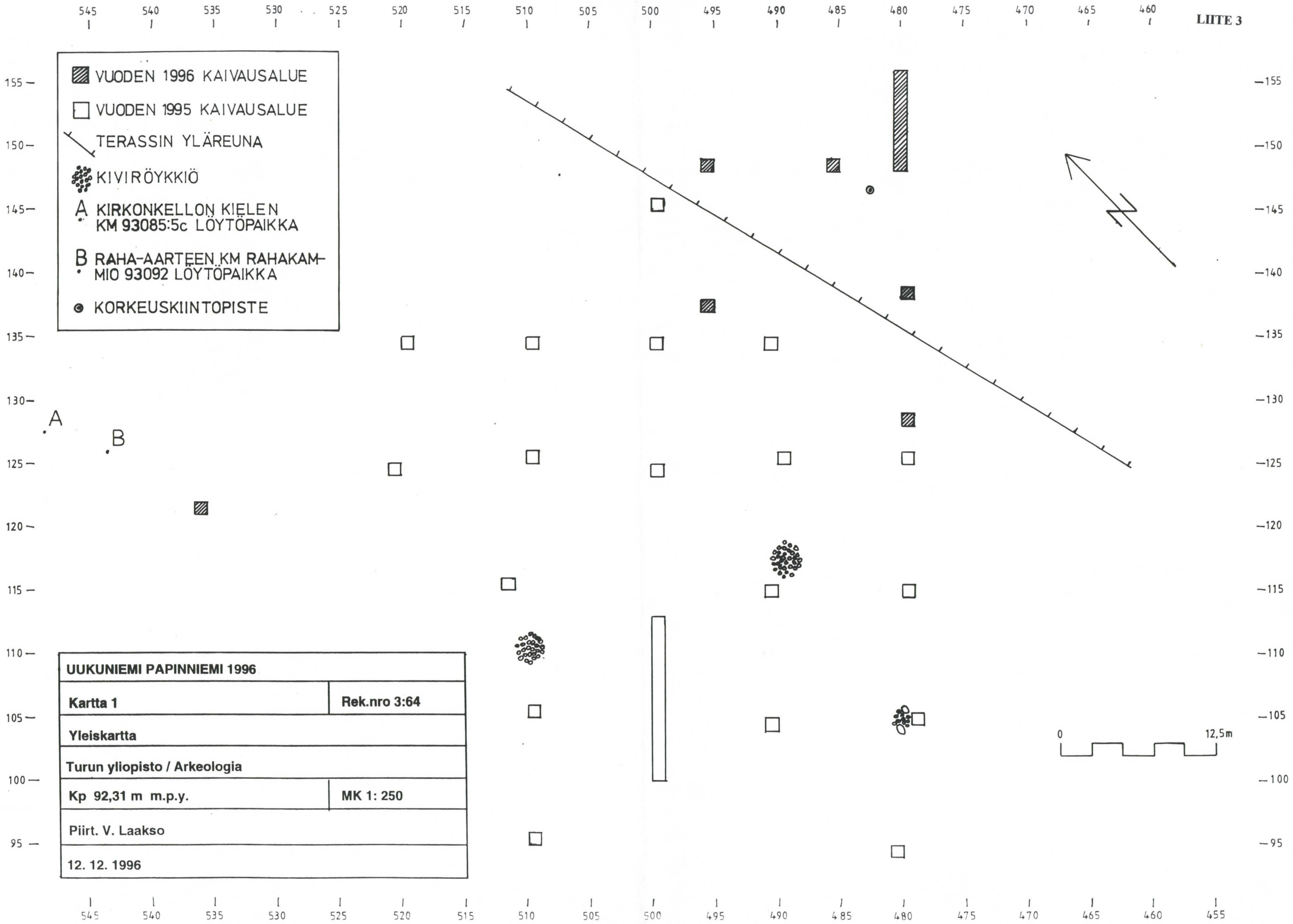
Ville Laakso, fil.yo
kaivausjohtaja

Luettelo kaivaukseen liittyvistä diakuvista Turun yliopiston arkeologian osaston arkistossa. Kaikki kuvat on otettu 1.7.-5.7.1996.

- 276:1. Yleiskuva koekaistasta. Kuvattu lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:2. Koekaista 1. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:3. Ruutu 480/128 1. tasossa. Luoteesta. Ville Laakso.
276:4. Ruutu 496/148 1. tasossa. Luoteesta. Jouni Taivainen.
276:5. Ruutu 486/148 1. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
276:6. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Olavi Ahokas osoittaa riipusikonin löytöpaikkaa. Kaakosta. Ville Laakso.
276:7. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Kaakosta. Ville Laakso.
276:8. Ruutu 486/148 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
276:9. Ruutu 496/148 5. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:10. Ruutu 496/137 1. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:11. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Lastan kärki osoittaa riipusikonin löytöpaikkaa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:12. Ruutu 480/138 2. tasossa. Koillisesta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:13. Koekaistaa kaivetaan. Jouni Taivainen.
276:14. Elina Riipinen kaivamassa koeruutua 480/128. Jouni Taivainen.
276:15. Ruutu 496/148 6. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
276:16. Ruutu 480/128 3. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
276:17. Ruutu 536,5/121 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
276:18. Ruutu 486/148 3. tasossa. Kaakosta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:19. Ruutu 536,5/121. Riipusikonin löytöpaikka on merkitty lähimmällä teikillä, toisella on merkitty raha-aarten löytöpaikka ja takimmaisena häämöttää kirkonkellon kielen löytöpaikka. Lännestä. Ville Laakso.
276:20. Koekaista 3. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:21. Ruudun 536,5/121 suuri pitkänomainen kivi kokonaan turpeesta puhdistettuna. Kaakosta. Ville Laakso.
276:22. Ruutu 536,5/121. Lähikuva poistetun kiven alustasta. Kaakosta. Ville Laakso.
276:23. Ruutu 496/137 2. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:24. Ruutu 480/128 pohjassa. Luoteesta. Ville Laakso.
276:25. Ruutu 496/137 pohjassa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:26. Ruutu 480/138 3. tasossa. Lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
276:27. Koekaista pohjassa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:28. Värjäytymä koekaistan pohjoiskulmassa. Etelästä. Ville Laakso.
276:29. Ruutu 480/138 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:30. Ruutu 536,5/121 3. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
276:31. Ruutu 536,5/121 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.

Luettelo kaivaukseen liittyvistä mustavalkonegatiiveista Turun yliopiston arkeologian osaston arkistossa. Kaikki kuvat on otettu 1.7.-5.7.1996.

21789. Yleiskuva koekaistasta. Lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21790. Yleiskuva koekaistasta. Lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21791. Yleiskuva koekaistasta. Lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21792. Koekaista 1. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21793. Koekaista 1. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21794. Koekaista 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21795. Koekaista 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21796. Koekaista 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21797. Ruutu 480/128 1. tasossa. Luoteesta. Ville Laakso.
 21798. Ruutu 496/148 1. tasossa. Luoteesta. Jouni Taivainen.
 21799. Ruutu 486/148 1. tasossa. Kaakosta. Jouni Taivainen.
 21800. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Olavi Ahokas osoittaa riipusikonin löytöpaikkaa. Kaakosta. Ville Laakso.
 21801. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Kaakosta. Ville Laakso.
 21802. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Kaakosta. Ville Laakso.
 21803. Ruutu 486/148 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21804. Ruutu 496/148 5. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21805. Ruutu 496/137 1. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21806. Ruutu 536,5/121 1. tasossa. Lastan kärki osoittaa riipusikonin löytöpaikkaa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21807. Ruutu 496/148 6. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21808. Ruutu 480/128 2. tasossa. Koillisesta. Jouni Taivainen.
 21809. Kaivuutyötä Papinniemiellä 4.7.1996. Jouni Taivainen.
 21810. Tähtitalvikki Järvinen piirtää karttaa. Jouni Taivainen.
 21811. Outi ja Olavi Ahokas seulomassa. Jouni Taivainen.
 21812. Kartanpiirtäjää neuvotaan. Jouni Taivainen.
 21813. Markku Ylönen kaivamassa ruutua 496/137. Jouni Taivainen.
 21814. Ruutu 496/148 6. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21815. Ruutu 480/128 3. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21816. Ruutu 536,5/121 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21817. Ruutu 536,5/121 2. tasossa. Lounaasta. Jouni Taivainen.
 21818. Ruutu 486/148 3. tasossa. Kaakosta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21819. Koekaista 3. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21820. Ruutu 496/137 2. tasossa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21821. Ruutu 480/128 pohjassa. Luoteesta. Ville Laakso.
 21822. Ruutu 480/128 pohjassa. Luoteesta. Ville Laakso.
 21823. Ruutu 496/137 pohjassa. Luoteesta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21824. Ruutu 480/138 3. tasossa. Lounaasta. Tähtitalvikki Järvinen.
 21825. Koekaistan pohja. Lounaasta. Ville Laakso.
 21826. Koekaistan pohja. Lounaasta. Ville Laakso.
 21827. Ruutu 480/138 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21828. Ruutu 480/138 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21829. Ruutu 536,5/121 3. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21830. Ruutu 536,5/121 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21831. Ruutu 536,5/121 4. tasossa. Lounaasta. Ville Laakso.
 21832-21837. Lähikuvia riipusikonista ennen konservointia. Ville Laakso.

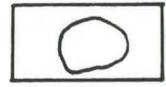

VUODEN 1996 KAIVAUSALUE
 VUODEN 1995 KAIVAUSALUE
 TERASSIN YLÄREUNA
 KIVIRÖYKKIÖ
 KIRKONKELLON KIELEN KM 93085:5c LÖYTÖPAIKKA
 RAHA-AARTEEN KM RAHAKAMMIO 93092 LÖYTÖPAIKKA
 KORKEUSKIINTOPISTE

UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 1	Rek.nro 3:64
Yleiskartta	
Turun yliopisto / Arkeologia	
Kp 92,31 m m.p.y.	MK 1: 250
Piirt. V. Laakso	
12. 12. 1996	

RUSKEA HIEKKA

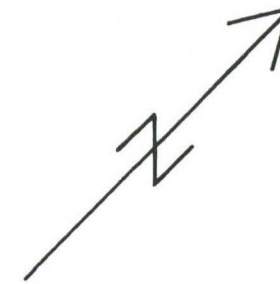
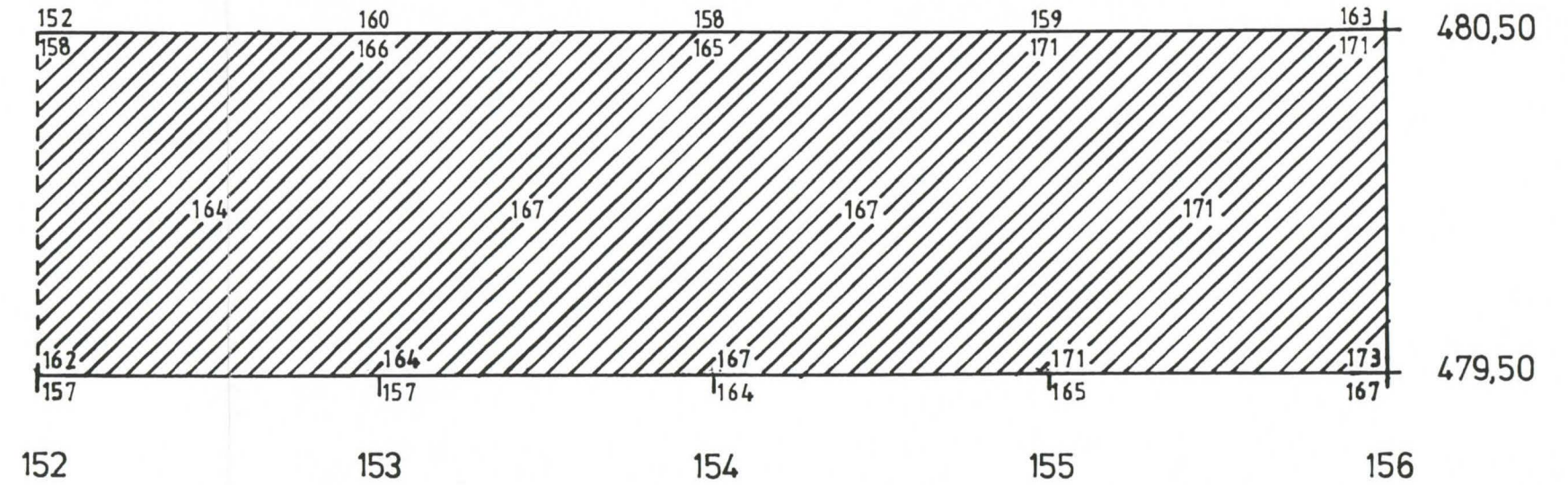
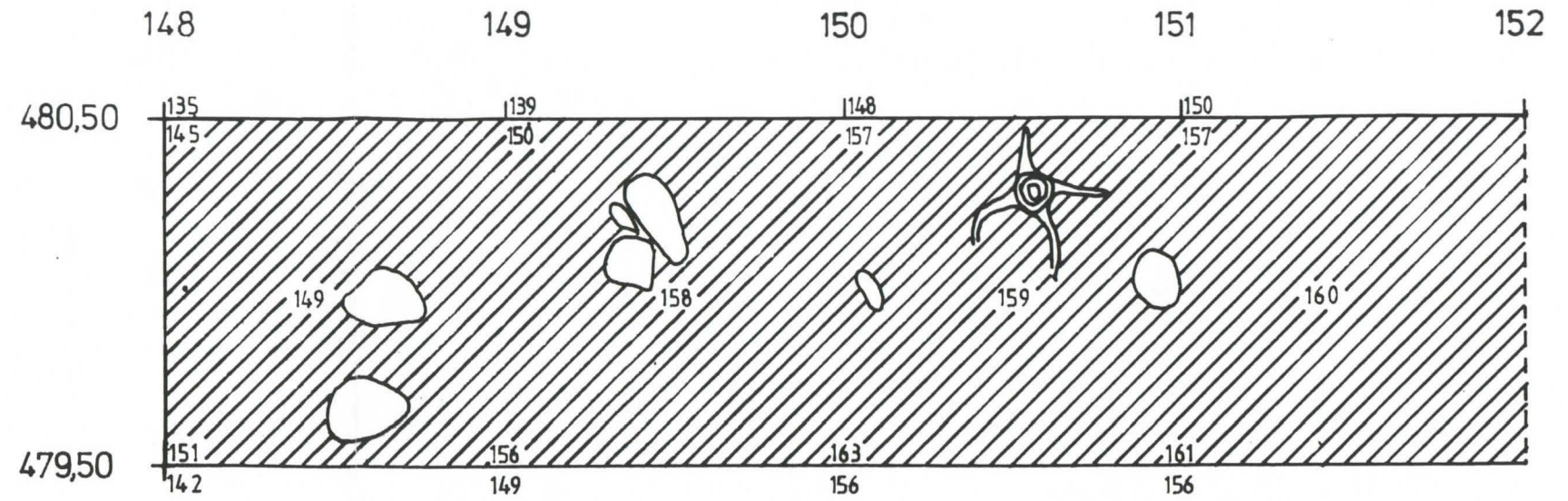

KIVI

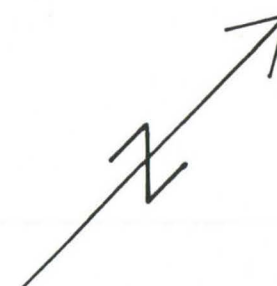
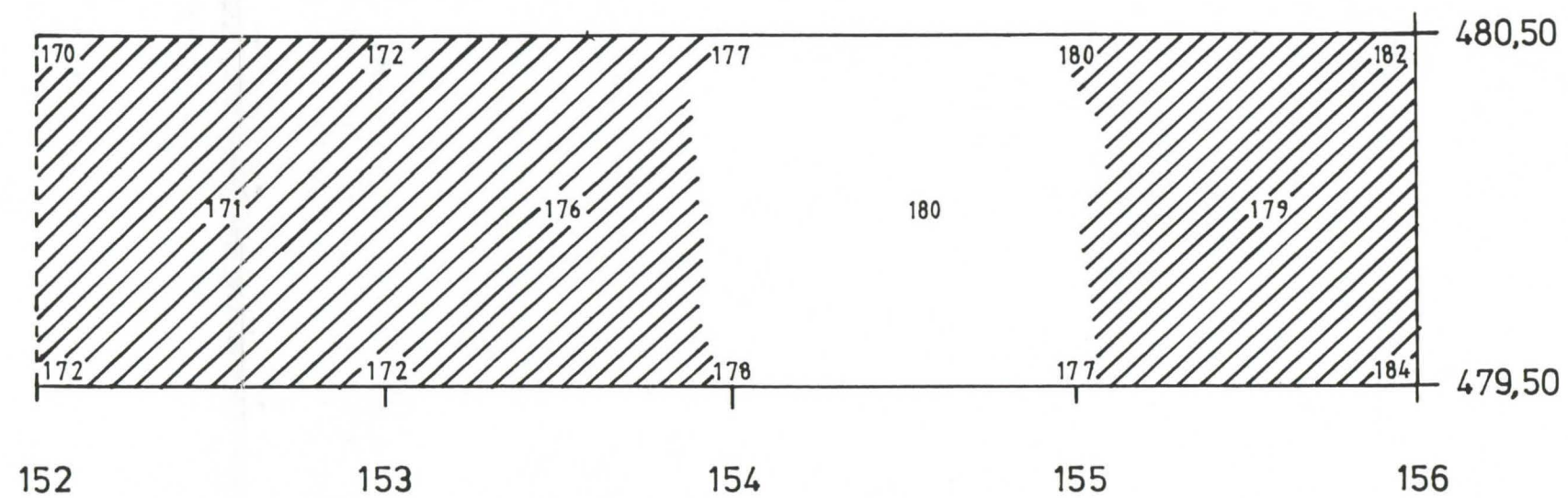
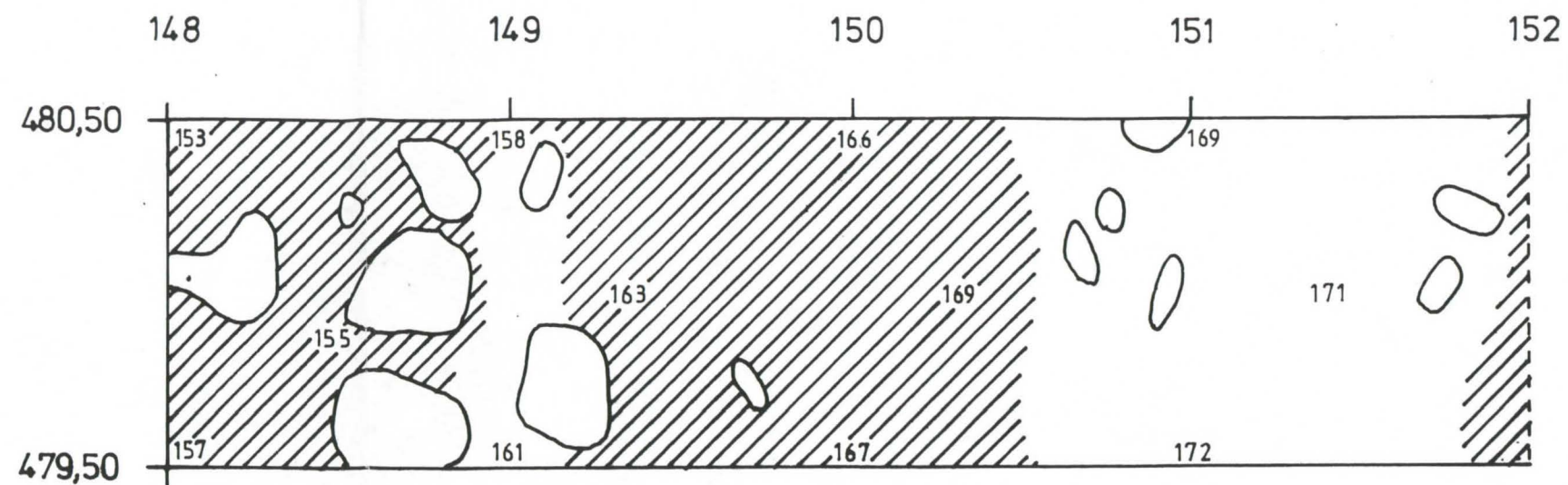

KANTO

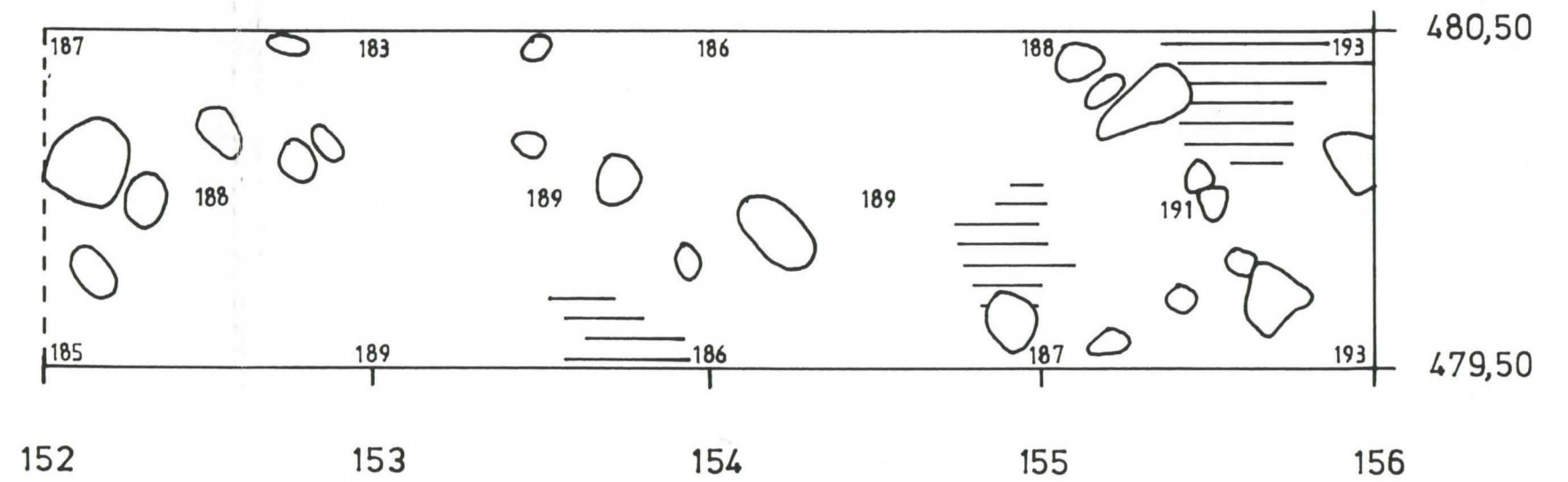
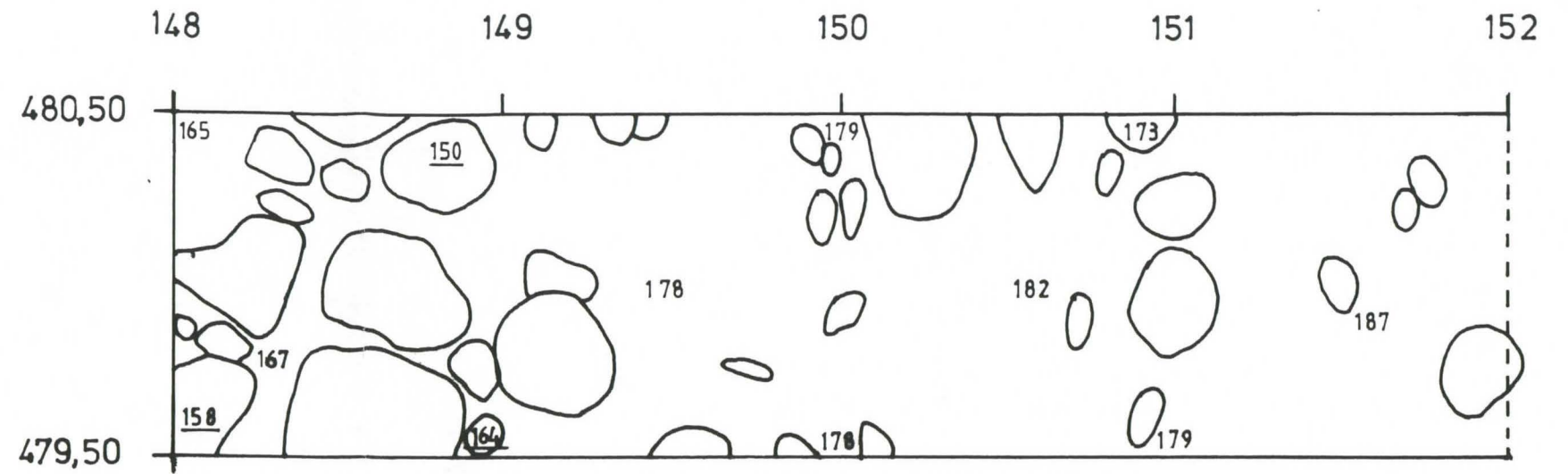
KORKEUSLUVUT TURPEEN PÄÄLTÄ
JA 1. TASOSTA

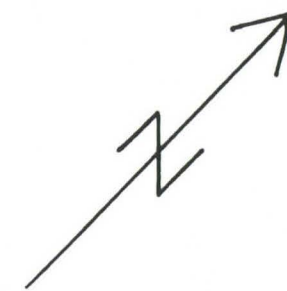
UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 2	Rek.nro 3:64
Koekaistan 1. taso	
Turun yliopisto / Arkeologia	
TI 087	MK 1: 20
Piirt. Tähti Järvinen ja Ville Laakso	
12. 12. 1996	

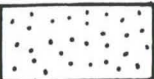

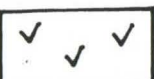
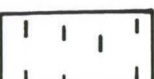
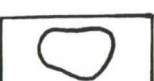
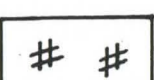

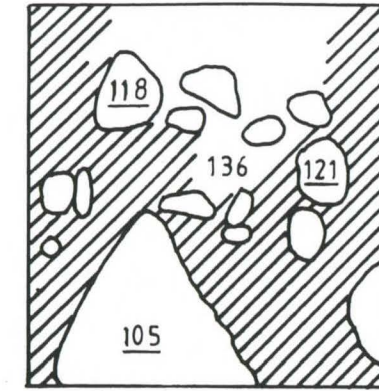
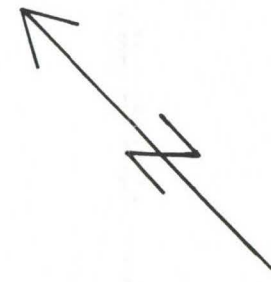
UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 3	Rek.n:o 3:64
Koekaistan 2. taso	
Turun yliopisto / Arkeologia	
TI 087	MK 1: 20
Piirt. Tähti Järvinen ja Ville Laakso	
12. 12. 1996	

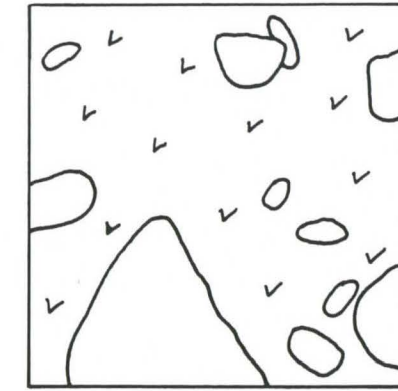
UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 4	Rek.nro 3:64
Koekaistan 3. taso	
Turun yliopisto / Arkeologia	
Kp 92,31 m m.p.y.	MK 1: 250
Piirt. V. Laakso	
12. 12. 1996	

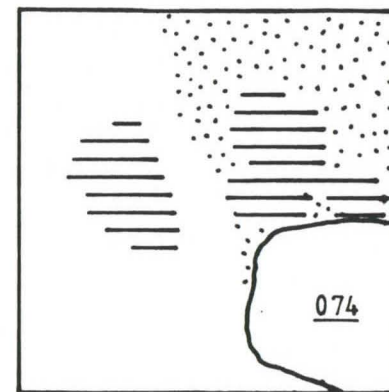
- VAALEA HIEKKA
- RUSKEA HIEKKA
- KARKEA HIEKKA
- VÄRJÄYTYMÄ
- SAVI
- HUMUS
- KIVI
- HIILI
- RIIPUSIKONI

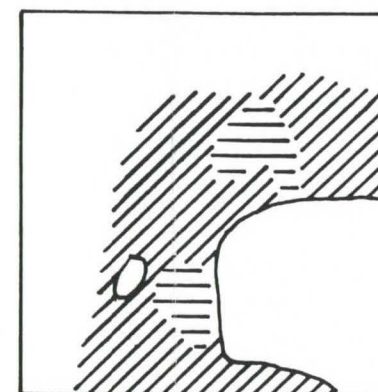
RUUTU 486/148
2.TASO

RUUTU 486/148
3.TASO

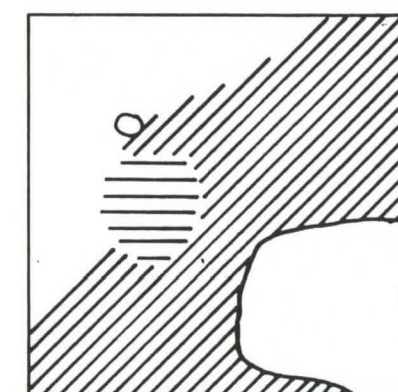
RUUTU 496/148
3.TASO

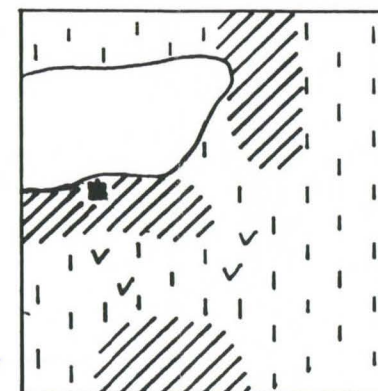
RUUTU 496/148
4.TASO

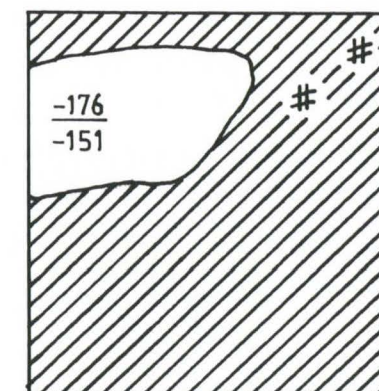
RUUTU 496/148
5.TASO

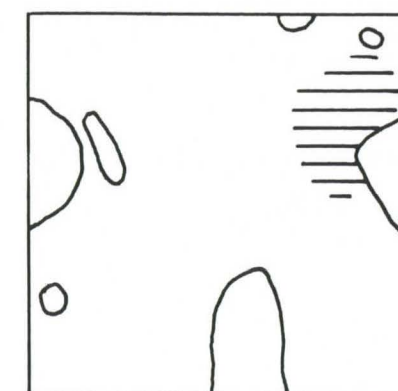
RUUTU 496/148
6.TASO

RUUTU 536,5/121
1.TASO

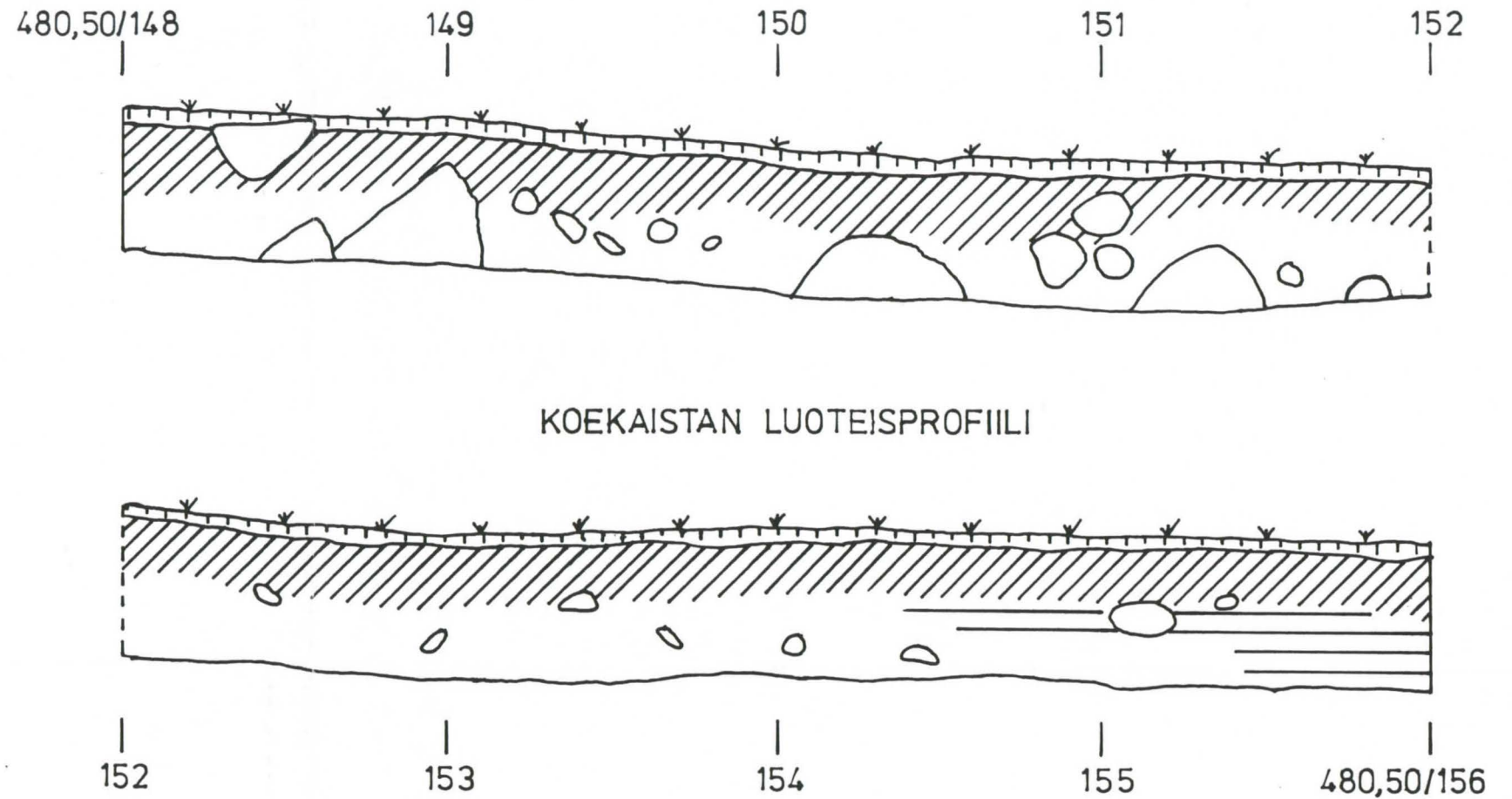
RUUTU 536,5/121
2.TASO

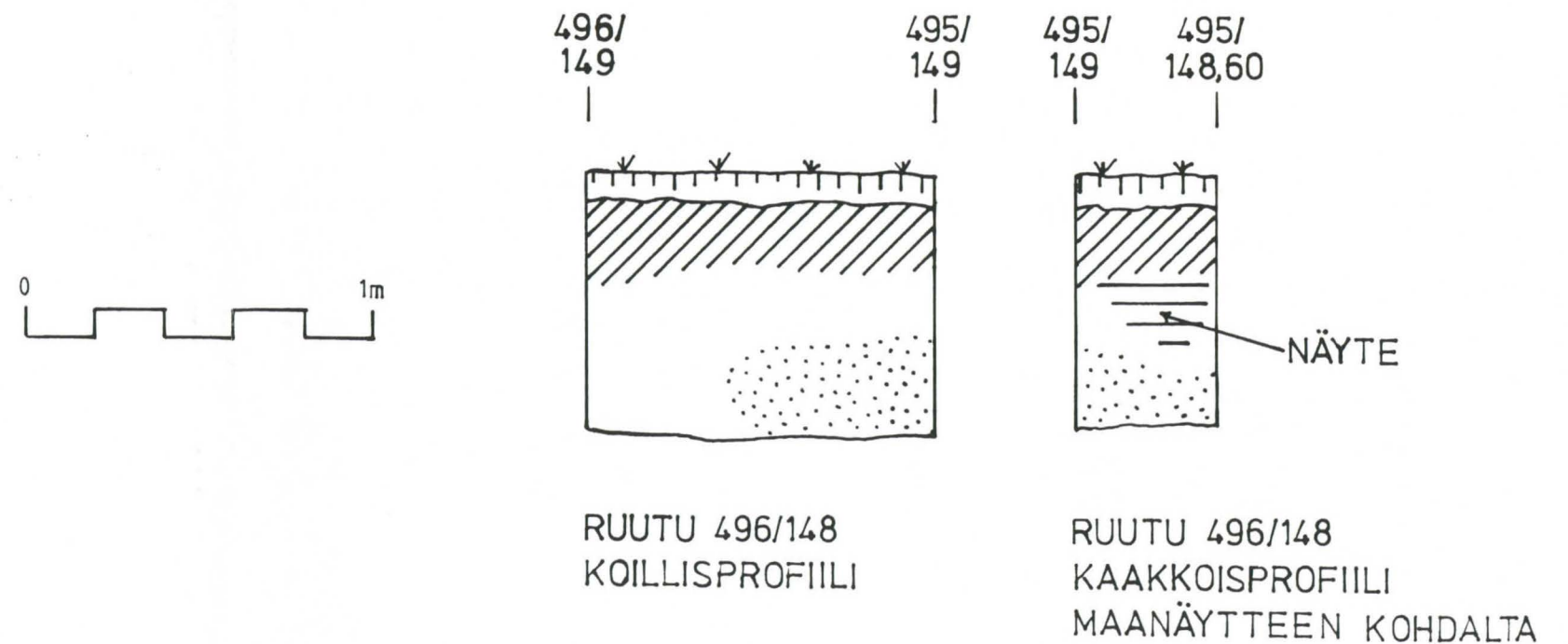
RUUTU 536,5/121
3.TASO

UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 5	Rek.nro 3:64
Koerutujen tasokartat	
Turun yliopisto / Arkeologia	
TI 087	MK 1: 20
Piirt. Tähti Järvinen ja Ville Laakso	
12. 12. 1996	

UUKUNIEMI PAPINNIEMI 1996	
Kartta 6	Rek.n:o 3:64
Profiilikartat	
Turun yliopisto / Arkeologia	
TI 087	MK 1: 20
Piirt. Tähti Järvinen ja Ville Laakso	
12. 12. 1996	

1996

KM 96076

Uukuniemi Papinniemi

KM 96076

Historiallisen ajan asuinpaikkalöytöjä, jotka Turun yliopiston arkeologian osasto kaivautti Uukuniemen Papinniemen Kirkkollion asuinpaikalta 1.7.- 5.7.1996. Ks. Ville Laakson kaivauskertomus Turun yliopiston arkeologian osaston arkistossa.

Diar. 15 .1.1997

Luetteloimat Ville Laakso

Löydöt on luetteloitu alanumeroittain lounaasta alkaen ruuduittain ja kerroksittain. Koekaista on luetteloitu ennen koeruutuja. Löytöpaikan tarkat koordinaatit on ilmoitettu, mikäli ne ovat tiedossa.

KOEKAISTA

RUUTU 480,5/148

2. kerros

1. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,5 g
Lasittamatonta hiekkasekoitteista keramiikkaa. Toinen pinta vaalean- ja toinen tummanruskea. Koko 20 x 9 x 5 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 479,50/148,20.

RUUTU 480,5/149

1. kerros

2. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 4,0 g
Koristelematon pala lasittamatonta, karkeaa keramiikkaa. Hiekkasekoite. Toinen pinta vaaleanruskea, toinen musta. Koko 24 x 20 x 9 mm.
Seulalöytö.
3. TIILTÄ, 1 kpl, 2,9 g
Pala melko huokoista, vaaleanruskeaa tiiltä.
Löytöpaikan koordinaatit 479,92/149,90.

RUUTU 480,5/150

1. kerros

4. SAVIASTIAN REUNAPALA, 1 kpl, 17,4 g
Koristelematon pala hiekkasekoitteista, lasittamatonta keramiikkaa. Dreijattu. Voimakkaasti profiloitu, reunassa paksunnos. Molemmat pinnat vaaleanruskeita. Koko 50 x 30 x 7 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,00/150,03
5. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 3,7 g
Koristelematon pala lasittamatonta karkeasekoitteista keramiikkaa. Ulkopinta musta, sisäpinta puuttuu. Koko 25 x 22 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,38/150,91

2. kerros

6. RAUTAHELAN KATKELMA, 1 kpl
Palan pituus 18 mm, leveys 9 mm, paksuus 2 mm. Poikkileikkaus suorakaide.
Seulalöytö.

RUUTU 480,5/151

1. kerros

7. RAUTANAULAN KATKELMA, 1 kpl
Rautaulan pala, josta puuttuu kanta. Mahdollisesti hevosenkengännaulasta. Varsiosa poikkileikkaukseltaan suorakaiteen muotoinen. Pituus 40 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,06/151,48.
8. SAVIASTIAN REUNAPALA, 1 kpl, 2,3 g
Koristelematon, jyrkästi kaartuva pala lasittamatonta mustaa keramiikkaa. Reunassa paksunnos. Koko 14 x 12 x 8 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,00/151,50.
9. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,3 g
Koristelematon, jyrkästi kaartuva pala lasittamatonta, hienojakoista keramiikkaa. Ulkopinta musta, sisäpinta ruskea. Koko 22 x 17 x 3 mm.
Seulalöytö.
10. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 6,4 g
Koristelematon pala hiekkasekoitteista, lasittamatonta keramiikkaa. Ei dreijattu. Ulkopinta musta, sisäpinta vaaleanruskea. Koko 33 x 24 x 6 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 479,60/151,15.
11. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,4 g
Pala lasittamatonta, hiekkasekoitteista keramiikkaa. Sisäpinta tummanharmaa, ulkopinta puuttuu. Koko 17 x 14 mm.
Seulalöytö.
12. SAVIASTIAN PALOJA, 2 kpl, 2,6 g
Kahteen osaan lohjennut lasittamattoman keramiikan pala. Molemmat pinnat mustia. Suuremman palan koko 19 x 20 x 5 mm.
Seulalöytö.

2. kerros

13. LASINPALA, 1 kpl, 0,6 g
Palanen sulanutta, kirkasta tasolasia. Koko 17 x 13 x 1 mm.
Seulalöytö.

RUUTU 480,5/152

1. kerros

14. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 0,9 g
Pieni pala lasittamatonta, hiekkasekoitteista keramiikkaa. Molemmat pinnat tummanruskeita. Koko 16 x 10 x 5 mm.
Seulalöytö.

RUUTU 480,5/153

1. kerros

15. HEVOSENKENGÄN NAULA, 1 kpl
Rautaa. Kanta kolmiomainen, 8 mm leveä ja 5 mm paksu, kärki kierteinen.
Pituus 34 mm.
Löydetty pintaturpeesta. Löytöpaikan koordinaatit 480,10/153,18.

16. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 2,2 g
Pieni pala vaaleanruskeaa keramiikkaa, jonka toinen pinta puuttuu, toisella pinnalla ohut harmaa silaus. Koko 19 x 17 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,10/153,24.

17. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 8,7 g
Lasittamatonta, hienosekoitteista ja tiivistä keramiikkaa. Ulkopinta tummanharmaa, sisäpinta vaaleanharmaa. koko 40 x 29 x 7 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,20/153,30

2. kerros

18. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,0 g
Pieni pala lasittamatonta, hiekkasekoitteista keramiikkaa. Toinen pinta musta, toinen tummanruskea. Koko 18 x 11 x 6 mm.
Seulalöytö.

RUUTU 480,5/154

1. kerros

19. KUONAA, 1 kpl, 2,7 g
Epäsäännöllisen muotoinen, huokoinen pala kuonaantunutta lasia tai keramiikkaa.
Seulalöytö.

2. kerros

20. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 0,4 g
Pieni murunen lasittamatonta keramiikkaa. Toinen pinta tumman- ja toinen vaaleanruskea. Koko 13 x 8 x 5 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,30-480,50/154,00-154,20.

RUUTU 480,5/155

1. kerros

21. PALANUTTA SAVEA, 1 kpl, 0,5 g
Pieni murunen vaaleanruskeaksi palanutta savea.
Löytöpaikan koordinaatit 479,5-480,5/155,85-156

2. kerros

22. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 8,4 g
Koristelematon pala hiekkasekoitteista, karkeaa lasittamatonta keramiikkaa. Ei dreijattu. Molemmat pinnat vaaleanruskeita. Koko 34 x 21 x 8 mm.
Löytöpaikan koordinaatit 480,30/155,30.

23. PALANUTTA SAVEA, 1 kpl, 0,3 g
Pieni epämääräisen muotoinen pala palanutta savea.
Löytöpaikan koordinaatit 479,50-480,50/155,80-156,00.

24. PALANUTTA SAVEA, 2 kpl, 1,5 g
Kaksi pientä palasta palanutta savea.
Löytöpaikan koordinaatit 479,50-480,00/155,50-156,00.

KOERUUDUT

RUUTU 536,5/121

1. kerros

25. RIIPUSIKONI
Pronssia (?), nelikulmainen, 46-47 mm x 44-45 mm, paksuus 1 mm. Yläreunassa kulmikas valettu ripustusosa, jonka korkeus 7 mm, leveys tyvessä 5 mm, syvyys 6 mm, reikä pyöreä, halkaisijaltaan 3 mm, sisällä mahdollisesti nuoran tai kankaan jäännöstä. Levyn reunoja kiertää 4 mm leveä kohovyö, jossa vinoviivakoristelua. Keskellä pyhimys, jonka oikea käsi on kohotettu rinnalle siunausasentoon. Pyhimyksen pään molemmilla puolilla kolme kyrillistä kirjainta, joista ei ennen konservointia saa selvää. Löytöpaikan koordinaatit 536,28/121,54. Löytynyt aivan 1. kerroksen pinnasta.

26. PALANUTTA SAVEA, 1 kpl, 2,3 g
Pienen kiven ympärille kiinnittynyttä palanutta savea.
Seulalöytö.
- RUUTU 496/137
1. ja 2. kerros
27. KUONAA, 10 kpl, 33,2 g
Epäsäännöllisiä paloja mustaa kuonamaista ainetta.
Otettu talteen kahdesta ylimmästä kerroksesta.
- RUUTU 480/128
1. kerros
28. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 3,1 g
Koristelematon pala dreijattua, lasittamatonta, hienojakoista keramiikkaa.
Ulkopinta tumman- ja sisäpinta vaaleanharmaa. Koko 22 x 21 x 6 mm.
Seulalöytö.
2. kerros
29. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 0,8 g
Pieni palanen lasittamatonta hiekkasekoitteista keramiikkaa. Molemmat
pinnat mustia. Koko 12 x 11 x 5 mm.
Seulalöytö.
30. SAVIASTIAN PALOJA, 2 kpl, 3,4 g
Kaksi palaa, mahdollisesti samasta astiasta. Hiekkasekoitteista,
lasittamatonta ruskeaa keramiikkaa. Paloista pienempi on reunapala, jonka
reunassa on paksunnos. Reunapalan koko 20 x 12 x 7 mm.
Seulalöytö.
- RUUTU 480/138
1. kerros
31. PALANUTTA SAVEA, 1 kpl, 0,3 g
Pieni epäsäännöllisen muotoinen murunen. Toinen puoli vaaleanruskea,
toinen tumma, huokoiseksi palanut.
Seulalöytö.

2. kerros

32. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,6 g
Palanen lasittamatonta hiekkasekoitteista keramiikkaa. Toinen pinta tummanruskea, toinen vaaleanruskea. Koko 19 x 13 x 5 mm.
Seulalöytö.

RUUTU 486/148

2. kerros

33. SAVIASTIAN PALA, 1 kpl, 1,0 g
Pieni pala lasittamatonta keramiikkaa. Toinen pinta puuttuu, toisella pinnalla ohut harmaa silaus. Koko 17 x 13 mm.
Seulalöytö.

34. PALANUTTA SAVEA, 1 kpl, 0,7 g
Pieni epäsäännöllisen muotoinen murunen vaaleanruskeaksi palanutta savea. Saattaa olla myös tiiltä tai keramiikkaa.
Seulalöytö.

MAANÄYTTEET

35. MAANÄYTE
Otettu koeruudussa 536,5/121 olleesta värjäytymästä n. 15 cm:n syvyydestä.
36. MAANÄYTE
Otettu koeruudun 496/148 kaakkoisseinämässä olleesta värjäytymästä n. 35-40 cm:n syvyydestä.

□ Koeruutu, josta ei löytynyt keramiikkaa

- 0,1 - 5,0 g
- 5,1 - 10,0 g
- 10,1 - 15,0 g
- 15,1 g tai enemmän

